

POSTANOWIENIE Z DNIA 13 MAJA 2004 R.

SNO 64/03

Przewodniczący: sędzia SN Stanisław Kosmal (sprawozdawca)

Sędziowie SN: Marian Kocon, Marian Buliński.

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny w Warszawie na posiedzeniu z udziałem obrońcy sędziego Sądu Okręgowego oraz protokolanta w sprawie sędziego Sądu Okręgowego, po rozpoznaniu wniosku obrońcy o zawieszenie postępowania po odczytaniu wniosku Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego

p o s t a n o w i ł:

na podstawie art. 22 § 1 k.p.k. w związku z art. 128 i 80 § 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070 ze zm.) z a w i e s i ć p o s t ę p o w a n i e w sprawie pociągnięcia sędziego Sądu Okręgowego do odpowiedzialności karnej sądowej.

U z a s a d n i e n i e

Prokurator Prokuratury Okręgowej prowadzący, śledztwo w sprawie przeciwko X. Y. i innym, sygn. akt (...) uznał, że zebrany w sprawie materiał dowodowy uprawdopodobnił, iż sędzia Sądu Okręgowego dopuścił się kilku przestępstw łapownictwa biernego, w związku z czym zwrócił się do Sądu Dyscyplinarnego z wnioskiem o pociągnięcie wyżej wspomnianego sędziego do odpowiedzialności karnej.

Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny przychylił się do wniosku prokuratora i zezwolił na pociągnięcie sędziego Sądu Okręgowego do odpowiedzialności karnej sądowej za trzy przestępstwa łapownictwa.

Uchwała Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego została zaskarżona przez sędziego Sądu Okręgowego oraz przez jego obrońców: sędziego Sądu Okręgowego i adwokata.

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny mimo wyznaczenia dwóch posiedzeń w październiku 2003 r. i styczniu 2004 r. wspomnianych wyżej zażaleń nie rozpoznał, z uwagi na usprawiedliwioną nieobecność sędziego Sądu Okręgowego na tych posiedzeniach.

Przyczyną nieobecności sędziego na posiedzeniach wyznaczonych w Sądzie Najwyższym była jego choroba związana z resekcją jelita grubego i pobyt w szpitalu.

W dniu 13 marca 2004 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek obrońcy sędziego Sądu Okręgowego o zawieszenie postępowania w tej sprawie do czasu zakończenia leczenia obwinionego sędziego. Do wniosku załączono zaświadczenie lekarskie wystawione dla niego przez Zakład Radiologii Centrum Onkologii, z którego wynika, iż wyżej wymieniony sędzia odbywa pooperacyjne leczenie onkologiczne w tym Zakładzie i jest niezdolny do udziału w postępowaniu dyscyplinarnym do dnia 17 maja 2004 r. oraz skierowanie do poradni diagnostycznej w związku z rozpoznaniem nowotworu złośliwego jelita ślepego.

Po odczytaniu pisma Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, z którego wynika, iż nie sprzeciwia się on wnioskowi o zawieszenie postępowania, a nadto po wysłuchaniu obrońcy chorego sędziego, który popierając swój wniosek złożył dodatkowo zaświadczenie lekarskie Zakładu Opieki Zdrowotnej z dnia 12 maja 2004 r., z którego wynika, że przypuszczalny okres leczenia sędziego potrwa około 3 miesięcy, Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek obrońcy o zawieszenie postępowania w sprawie pociągnięcia sędziego Sądu Okręgowego do odpowiedzialności karnej sądowej zasługuje na uwzględnienie.

Z dołączonych do wniosku obrońcy oraz będących w dyspozycji Sądu zaświadczeń lekarskich wynika jednoznacznie, że obecny stan zdrowia obwinionego sędziego uniemożliwia mu osobiste uczestnictwo w postępowaniu odwoławczym, toczącym się przed Sądem Najwyższym.

Z zaświadczeń tych wynika ponadto, że leczenie może trwać kilka miesięcy, co musi być ocenione jako długotrwała przeszkoda uniemożliwiająca prowadzenie postępowania.

Istnienie takiej przeszkody jest wystarczającą przesłanką zastosowania art. 22 § 1 k.p.k., a zatem zawieszenia postępowania, o czym orzeczono jak na wstępie.